

XXVI. évfolyam | 2015/1.

HONÉD ALTISZTI

F O L Y Ó I R A T

hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján
Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján

TARTALOM

Új év, új kihívások!	2
A magyar altisztek mentora	3
Tudományos kutatóexpedíció egy katonabúvár szemével	6
Tisztelgés elődeink emléke előtt	9
Akiknek a gyakorlat nem gyakorlás...	10
Erős és hiteles kapcsolat	14
A Szép M1 – felhasználói szemmel	17
Légy valaki angyalkája!	18
A valóra vált álom	20
Történelmi visszatekintés A háború folytatódik (a katonák egyéni felszerelései)	22
Hermann Ernő: Hadifogolynapló 1914–1918	22
Humor	23
Lali a seregben	23
Légy a munkatársunk!	24

ÚJ ÉV, ÚJ KIHÍVÁSOK!

Tisztelt Altisztek, kedves Olvasók! Engedjék meg, hogy soraimat dr. Áder Jánosnak, Magyarország köztársasági elnökének elismerő szavával kezdjem, melyek 2015. január 27-én, a honvédelmi miniszter éves értékelő és feladatszabó értekezletén hangzottak el. Elnök úr elismerését és köszönetét fejezte ki a Magyar Honvédség teljes személyi állományának azért az áldozatos szolgálatért, amit a 2014. évben a haza érdekében végzett. Valóban számos feladat ellátása kapcsán bizonyítottuk, hogy eskünkhöz híven, a legjobb tudásunk szerint, magas szinten készek vagyunk végrehajtani mindazon feladatokat, amelyeket a szolgálat megkövetel.

A Magyar Honvédség felső vezetése számos alkalommal nyilvánította, hogy nemcsak hogy számít a honvéd altiszti kar elkötelezett, lojális szolgálatára, de a jövőben hatékonyabban kívánja kihasználni az altiszti karban rejlő lehetőségeket a szervezet eredményesebb működése érdekében. A miniszter úr által bejelentettek alapján a hosszú ideje várt katonai életpálya bevezetése és a szolgálat ellentételezéseként biztosított illetményrendezés is elkezdődik 2015. július 1-jével. Idén is folytatjuk az életpálya kidolgozásában való részvételünket, az altiszti támogatócsatorna által biztosított lehetőségek hatékonyabb kihasználásával. Az új életpályamodell kapcsán elkerülhetetlen az altiszti beosztások, valamint az azokhoz rendszeresített rendfokozatok teljes felülvizsgálata, azok – az MH hatékony működése érdekében való – helyes szinten történő meghatározása, valamint a tiszti-altiszti beosztások és rendfokozatok harmonizálása. A legénységi állomány életpályájának kidolgozásában is jelentős szerep hárul az altiszti karra, hiszen, mint az említett állományra közvetlen ráhatással bíró vezetési szint, felelősek vagyunk a legénységi állományú beosztások és a hozzájuk rendelt rendfokozatok megfelelő szintű kialakításáért. Az életpálya kialakításáért felelős szervezetekkel történt és történő hatékony együttműködésünk eredményeképpen javaslataink hatékonyan beépültek és beépülnek a jövőben is az új életpályamodellbe.

A Honvéd Altiszti Folyóirat működésében is változásokat kívánunk felmutatni. Ezt kifejezzük egyrészt a szerkesztőbizottság megújításával, másrészt a lap arculatának finomításával, életszerűbbé tételével, mellyel szeretnénk elérni, hogy a korábbinál jobban sikerüljön megmutatni magunkat, életünket a laktanya falain belül és a társadalomban, vagyis a folyóirat az altisztekről szóljon, az altisztek hangján. Ehhez kívánok mindannyiunknak eredményekben gazdag, boldog új évet!

*Kriston István főtörzszászlós,
MH-vezénylőzászlós*

A MAGYAR ALTISZTEK MENTORA

A 2003-as évtől kezdődően a magyar altisztek külföldi képzésének egyik kiemelt állomása az Amerikai Szárazföldi Haderő Vezénylőzászlós Akadémiája (US Army Sergeants Major Academy, rövidítve: USASMA). Napjainkig több mint 20 fő végzett itt eredményesen. Az amerikai katonai tanintézetben megfordultak közül többen elismerően nyilatkoztak egy kedves, segítőkész személyről, aki önzetlen, odaadó mentora, illetve szponzora a képzésben részt vevő magyar altiszteknek.

A kint végzetek dicshimnuszra ösztönzött arra, hogy megismerjem Szilvász János (John Szilvász) életútját, személyiségét. Kutatásaim közben váratlanul, szinte észrevétlenül nyitódta fel a történelem lapjai, elevenedtek meg a különböző korok katonai eseményei, és megjelentek azok szereplői lelki szemeim előtt.

A magyarok, pontosabban a magyar katonák nemzetközi területen való megjelenése, jelenléte jól ismert része történelmünknek. Ismert, hogy a XVIII. század elején Rákóczi Ferenc és katonái, parancsnoki karának tagjai elhagyták Magyarországot és hosszas bolyongás után az Oszmán birodalomban kötöttek ki, ahol megerősítették az igazlelkűek seregét.

A magyar és francia hadtörténet közös alakja Bercsényi László, aki 1726-tól, immár francia állampolgárként huszárai élén részt vett a korabeli Franciaország minden nagy fegyveres konfliktusában, és ezért 1758. március 15-én a legmagasabb francia katonai rendfokozattal, a Franciaország marsallja címmel tüntették ki. Külön érdekesség, hogy Bercsényi francia alakulata megőrzött egy régi magyar indulót is, amely a magyarországi emlékezetből már kiveszett.

Az óceán másik oldalán, az USA történetének első fejezetében ott találjuk az amerikai lovaság alapító atyját, Kováts Mihály huszárezredest, az osztrák örökösödési háború (1740–1748) és a hétéves háború (1756–1763) hőseit,

aki 1773-ban végleg elhagyta Magyarországot, hogy az Újvilágba utazzon. Az amerikai hadsereg máig őrzi emlékét. Közel száz év elteltével folytatódott a magyar katonák kiáramlása, így Asbóth Sándor, Számvald Gyula az 1848–49. évi szabadságharcot követően több száz katonatársukkal együtt az amerikai polgárháborúban öltöttek magukra az Unió kék uniformisát. Zágonyi Károly ezredes 1861-ben Springfieldnél lovasainak élén neki-rontott a többszörös túlerőben levő délieknek, ezzel megtörve ellenállásukat. Zágonyi halálavoglását a Fehér Ház számára is megfestették. Ennél a történelmi pillanatnál megállva, külön érdekesség, hogy az északiak a rejtjeles üzeneteknél a magyar nyelvet használták, amit a délieknek sohasem sikerült megfejteniük.

Említésre méltó, hogy az emigráns magyarok közül többen harcoltak még Olaszországban, például Garibaldi nápolyi hadjáratában is. Nemzetközi jelenlétünk széles területet érint, így elődeink megjelentek Poroszországban, Lengyelországban és Oroszországban is.

A híres magyar tudós, Szilárd Leó nem katonaként, hanem világhírű fizikusként mozdította elő a hadviselést. Ő ismerte fel, hogy a nukleáris láncreakció (és ezzel az atombomba) létrehozható. Teller Ede atomfizikus élete jelentős részét az Amerikai Egyesült Államokban élte le, és sikereit is főként ott érte el. Legismertebb a hidrogénbombával kapcsolatos kutatásokban való aktív részvétele, emiatt mint „a hidrogénbomba atyja” vált közismertté. Farkas Bertalan alezredes személyében a világűrt hódította meg magyar katoná.

Megítélésem szerint emberi tulajdonságaik és a katonaszakma szeretete okán a hírességek panteonjába hétköznapi emberek, hétköznapi hősök is besorolhatók. Azok, akiket közelebről ismerünk, akiknek tettei példát adhatnak számunkra.

John Szilvász alezredes magyar szülők gyermekeként ugyan Amerikában született, de egyértelműen

John Szilvász egykoron, a katonai hivatásra felkészülve

magyarnak vallja magát. Róla a magyar vagy az egyetemes hadi krónika lapjain kevés információt lehet fellelni. Számunkra személyisége a magyar altisztek mentorálása, szponzorálása révén vált ismertté.

Röviddel a gazdasági világválság után, 1936. december 6-án született az Indiana állambeli Kelet-Chicagóban. Megismerve John Szilvász életútját, mindenképpen illik rá az a magyar mondás, hogy a jó pap is holtig tanul. Középiszkolai tanulmányaitól az egyetemi szintű képzésig felsorolni is nehéz az alma matereket: Washington High School, East Chicago, IN; Bachelor of Arts Degree, Elmhurst College, Elmhurst, IL; Master of Divinity Degree, Eden Theological Seminary, St. Louis, MO; Master of Science Degree, Long Island University, New York, NY; Doctor of Ministry Degree, Eden Theological Seminary, St. Louis, MO; Basic Clinical Pastoral Education (two quarters), Fort Leonard Wood, MO; Resident Year of Clinical Pastoral Education, Yale/New Haven Hospital, New Haven, CT.

A nem mindennapi életút első, meghatározó éve 1954 volt, amikor is az érettségi vizsgát követően katonai alapkiképzést kapott. Három évet töltött a hadseregben, majd méltó elismeréssel leszerelt. A szín-

tén magyar származású feleségét, Linda Markulyt nem sokkal ezután ismerte meg, és találkozásukat követően hamarosan, 1962-ben egybekeltek. Az amerikai haderő vietnami háborúban való részvételével egyetértve, 1966-ban önként jelentkezett tábori lelkészi szolgálatra. A Fort Hamilton helyőrségben megrendezett tábori lelkész orientációs tanfolyamon a tervezés, szervezés mellett megismerte a katonai hierarchia felépítését, működését, valamint a napi életben meghatározó szabályokat, szabályzókat. Még ebben az évben bátorságát kipróbálván Fort Benningben végrehajtotta az ejtőernyős alapfelkészítést, majd a különleges erők tisztjei részére szervezett „nem hagyományos hadviselés kurzuson” tovább csiszolta felkészültségét, aminek Vietnamban több hősiesség pillanatában bizonyosságát is adta. Ejtőernyős zöldsapkásként elérte, hogy 14 katonai ejtőernyős – nappal és éjszaka, fegyveres felszereléses – ugrással és Kiváló Ejtőernyős Tiszt Katonai Vezető Jelvényvel (Outstanding Airborne Officer's Leadership Award) a zubzonyán érkezett meg a hadszíntérre. Az édesapjával közös fotó a háborúba indulást megelőzően készült. A büszke apa rangidős altisztként harcolt a debreceni huszárezred állományában, és kétszer is megsérült az első világháborúban.

Szilvásy alezredes katonai pályája során közel 40 kitüntetést kapott,

Apa és fia

A vietnami háború egyik megrázó pillanatában – temetés 1967-ben

amelyek közül néhányat mindenképpen meg kell említeni. Elsőként az 1932-ben alapított Purple Heart (Bíbor Szív) kitüntetést, amit alapesetben sebesülés vagy elhalálozás esetén adományoznak. Abban az esetben, ha hősiesség helytállást tanúsított a katona, akkor V-ékitménynyel egészítik ki. Az Ezüst Csillag Érem (Silver Star Medal) odaítélésében fontos kritérium a rendkívüli helytállás az Amerikai Egyesült Államok ellenségével vívott harcban. A Bronz Csillag Érem (Bronz Star Medal) szintén felkerült az egyenruhájára, miután hősiesség, önmagát nem kímélő tettével megmentette katonatársát. A vietnami Becsület Érem Első Osztályát is megszerezte (Honor Medal First Class). Lehetőségeihez mértén folyamatosan támogatta a helyi protestáns menekültek mindennapi életét. Volt, hogy 50 zsák cementet vitt a templom rendbetevéséhez, és volt, amikor egy terepjárónyi, Vietkong-rejtekhely felszámolásakor szerzett rizzsel lepte meg őket. Nem vitás, hogy az utóbbinak igencsak örültek a hívők.

A nyolcvanas években Szilvásy alezredes két turnusban is szolgált a Koreai Köztársaságban, ahol éjt nappallá téve segítette a rászorulókon. Idejének jelentős részét kórházakban töltötte, illetve rendszeresen látogatta a vakok és a magukra hagyott gyerekek árvaházát. Második turnusa során a hat területre kiter-

jesztett katonai hírszerző parancsnokság állományában szolgált. Hazatérve az egyházi szolgálatot tekintette életcéljának, ennek érdekében vállalt feladatokat, egyebek mellett lelkészeket, segédlelkészeket segített. Harmincegy év katonai szolgálat után, 1990. június 30-án nyugállományba vonult, de azóta is meghatározó számára Isten szolgálata, melyet a református egyház tagjaként teljesít. Megtisztelő számára, hogy folytathatja lelkészi tevékenységét három katonai veteránszervezetnél. Küldetésének tekinti az isteni szeretet átadását és az embertársakról való önzetlen gondoskodást.

Szilvásy János megfogalmazta keresztény hitvallását, lelkészi feladatkörét, lelkészi szolgálatának ismérveit és azokat az értékeket, melyek erősítenek bennünket. Ezekben a tartalmas gondolatokban számomra több helyen a katonai hitvallás, a katonai eskü szellemisége, illetve a tisztí fogadalom szellemisége tűnt elő. Amikor ezekre próbáltam utalást tenni, Szilvási alezredes visszavezetett a tömören megfogalmazott sorok közé. Véleménye szerint számára a nehézséget nem csupán az angol szakrális szövegek környezet tanulmányozása jelenti, legalább akkora kihívás lehet a hit – az elkötelezett keresztény ember több évtizedes élettapasztalatainak felhasználásával való – átadása. A lelkész tanári erényeit az egyházi oktatás szolgálatába állítja. A lelkész és a világi pedagógusok csapatmunkában dolgoznak ennek a szolgálatnak a teljesítésében. Arra ösztönzik a közösség tagjait, hogy megosszák hitüket egymással, kifejezzék szeretetüket embertársaik irányában, terjesszék maguk között a megváltás jó hírét, erősítsék elhivatottságukat, valamint Istennek tett szolgálatukat.

Szilvási alezredes szerint számomra személyes tulajdonság segít bennünket abban, hogy civilként, illetve katonaként elérjük a kitűzött célokat. E körbe tartozik az önálló kezdeményezés, következetesség és kitartás a feladat teljesítése érdekében. Legyünk kreatívak, kezdeményezők, és minden tevékenységünkben törekedjünk

Szilvásy alezredes az MH vezénylőszáslósával

az igényességre, a színvonal magas szinten tartására. Fontos a tervezés, szervezés, a végrehajtás, a változtatás, valamint a helyzet-, feladat- és programértékelés képessége. Erősnek kell lennünk az adminisztrációban, a célok és elképzelések meghatározásában, a fontossági sorrend meghatározásában, az egymás közötti problémák megoldásában, a feladatok sikeres végrehajtásához szükséges összpontosításban.

Szilvásy János különlegesen megtisztelő feladatnak tartja a magyar altisztek mentorálását, támogatását, amit az elmúlt tíz év során folyamatosan gyakorolt. Az általa megismert altisztjeink közül nem tud és nem is akar senkit kiemelni, mindenkivel jó kapcsolatot alakított

ki. Kriston István főtörzszáslós személyét annyiban tartja név szerint megemlítenedőnek, hogy lelkesedése, aktivitása és a magyar altisztek ügyében való tenni akarása még őt is meglepte.

Szilvásy lelkész atya az Isten áldását kéri ránk, hogy teljesíteni tudjuk az előttünk álló feladatokat. Altisztjeink képzése és továbbképzése hazai és nemzetközi téren a jövőben is folytatódik. Pontosabban fogalmazva: megnyugtatóan folytatódik. Erre garanciát jelentenek azok a mentorok, támogatók, akik ebben a folyamatban szívüket és lelküket kitéve, energiájukat nem kímélve részt vesznek.

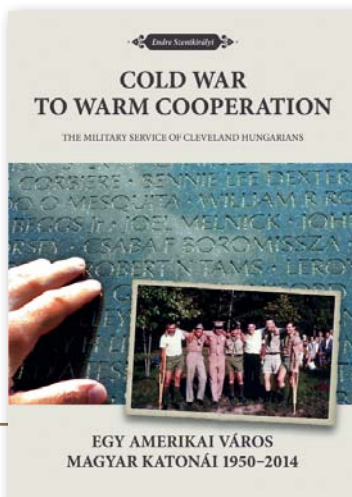
*Dr. Murinkó Attila
alezredes*

Szentkirályi Endre

Cold war to warm cooperation – Egy amerikai város magyar katonái 1950–2014

Az angol és magyar nyelvű, mintegy 250 képpel illusztrált könyv azoknak a Clevelandben élő amerikai magyaroknak az elbeszélte történelme, akik az Amerikai Egyesült Államok hadseregében szolgáltak 1950-től napjainkig.

Zrínyi Kiadó, Budapest, 2014

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

Megjelenik évente hat alkalommal, minden páros hónapban

Kiadja a Honvéd Vezérkar
A kiadásért felel:
Dr. Orosz Zoltán altábornagy

Szerkesztőbizottság:

Elnök:
Kriston István főtörzszáslós,
a Magyar Honvédség vezénylőszáslója
Tagok:
Balog Sándor főtörzszáslós
Berek Zsolt törzszáslós
Bogya Sándor törzszáslós
Dr. Murinkó Attila alezredes
Gervai János törzszáslós
Kovács Miklós főtörzszáslós
Négyesi Tibor főtörzszáslós
Tigyi István főtörzszáslós

A folyóirat kiadásában és terjesztésében közreműködik a

HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság
Felelős vezető:

Dr. Bozsonyi Károly ügyvezető

Mb. szerkesztőségvezető:

Dr. Isaszegi János ny. mk. vezérőrnagy

Felelős szerkesztő: Kiss Zoltán

Korrektor: Eszes Boldizsár

Tördelőszerkesztő: Dancs Katalin

Arculatterv: Szabó Bettina

Címlapterv, poszter: Dani Márton

Címlapfotó: Szalka Miklós örvezető

Poszterfotó: dr. Murinkó Attila alezredes, Pintér László

Szerkesztőségi titkár: Solti Gabriella

A szerkesztőség címe:

1087 Budapest, Kerepesi út 29/B

Telefon: 272-02, 459-5355,

fax: 459-5354

e-mail cím: kisszoltan@armedia.hu

A nyomtatás a kft. saját nyomdájában készült.

Felelős vezető: Németh László ágazati igazgató

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány

HU ISSN 1586-2917

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható a www.honvedelem.hu portál digitális könyvtárában és a www.parbeszed.hm.gov.hu portálon

A Honvéd Altiszti Folyóirat tagja az Európai Katonai Sajtószövetségnek (EMPA)

TUDOMÁNYOS KUTATÓEXPEDÍCIÓ EGY KATONABÚVÁR SZEMÉVEL

A közös munka lehetőségével az MTA Atommagkutató Intézete keverte meg hivatalosan a Magyar Honvédség 5. Bocskai István Lovászdandár (MH 5. BILDD) parancsnokát 2014 májusában. Az expedícióra történő felkészítés és a részletek kidolgozása a Honvédelmi Minisztérium engedélyével, valamint a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnokság jóváhagyásával júliusban kezdődött. Az MH 5. BILDD 24. Bornemiszsa Gergely Felderítő Zászlóalj az együttműködési megállapodásban vállalt feltételeken túl, nyolc fő felderítóbúvárral, míg a Magyar Honvédség 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred további 2 fő műszaki búvárral járult hozzá a tudományos kutatóexpedícióhoz.

Felkészítés, kiképzés

A felkészítés megtervezése során több tényezőt is figyelembe kellett venni, hiszen az alapvető képzéseken kívül nélkülözhetetlen volt a civil és katonai vezetés gondolkodásmódjának egységesítése is. A Magyar Honvédségben hatályban lévő búvár-szakutasítás merülési szabályzata több részre osztja fel a merülések típusait. Ezek közül az expedíció vonatkozásában a tenger-

A Magyar Honvédség és a Magyar Tudományos Akadémia Atommagkutató Intézete a katonai-civil együttműködés jegyében 2014. augusztus 25. és szeptember 5. között, a romániai Retyezát-hegységben (Déli-Kárpátok) található Bukura-tónál hajtott végre tudományos kutatóexpedíciót, amelynek céljai a víz alatti élővilág, medertulajdonságok megfigyelése, dokumentálása, különböző típusú mintavételek, valamint víz alatti fúrási feladatok voltak.

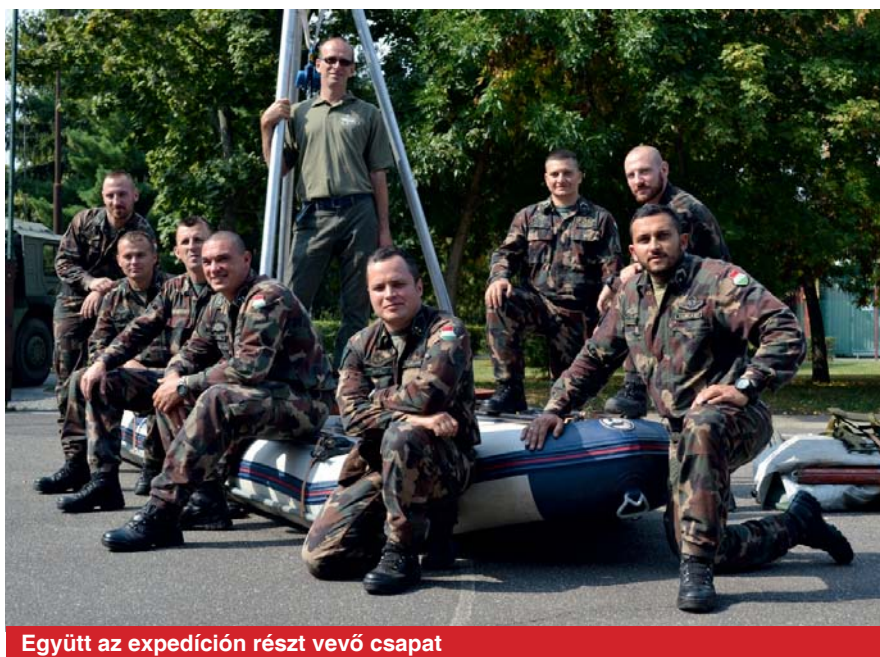
szint és a vízhőmérséklet szerinti meghatározás játszotta a legnagyobb szerepet a felkészülési tervek összeállításában, természetesen a kutatóeszközök víz alatti alkalmazásának begyakorlásán és a fizikai felkészítésen kívül. Az előkészületek során nemcsak a felkészítést, de a teljes körű – például az ételmezési, gépjármű-technikai, műszaki, személyi és egészségügyi – biztosítást is meg kellett tervezni az expedíció egészére. Ezen alapvető járandóságok megszervezése nélkül semmilyen hasonló jellegű, extrém igénybevételt feltételező expedíciós vállalkozásba nem szabad belefogni.

A kiképzés tervezésénél háromirányú célfelkészítés kapott döntő szerepet. Az alkotóelemek úgy lettek összeállítva, hogy azok piramiszerűen épültek egymásra olyan elgondolással, ami a részt vevő katonák lehető legjobb és legszélesebb

körű felkészítését tette lehetővé, figyelembe véve az expedíció tudományos jellegű kiszolgálását is. (A tudományos expedíció során a katonáknak alapvető elméleti szinten együtt kellett tudniuk dolgozni a kutatómunkát végző tudósokkal, így a kiképzésnek tartalmaznia kellett bizonyos fokú tudományos felkészítést is a speciális munkák vonatkozásában.)

A kiképzési piramis alapja, egyben első és legfontosabb része a fizikai teljesítőképesség fokozása. A felkészítés mintegy két hónapot ölelt fel, hiszen a kiváló fizikai felkészültség a magashegyi, zord körülmények közötti extrém igénybevétel miatt az egyik legfőbb alappillére volt az expedíció sikeres végrehajtásának.

A kiképzés második építőelemeként az elméleti felkészítés tantermi és gyakorlati részeinek fontosságát említeném, amelyet az MTA Atommagkutató Intézetében, Debrecenben hajtottunk végre. Az egyhetes időtartamra tervezett elméleti foglalkozás keretein belül megvalósult egy részletes kidolgozói munka, illetve egyeztetés az expedícióval – annak végrehajtás-specifikus időrendi beosztásának meghatározásával – kapcsolatban. Ezenkívül az elméleti képzés gyakorlati része tartalmazta a kutatóexpedíció során használandó speciális felszerelések megismerésére, azok kezelésének, karbantartásának elsajátítására, a kutatómerülések során végrehajtandó merülési feladatok tudományos fontosságára, a dokumentálás folyamatosságára, valamint a merülések során felszínre hozott minták kezelésére történő célfelkészítést is.

Együtt az expedíción részt vevő csapat

A szükséges elméleti ismereteket tantermi foglalkozás keretében sajátították el a katonák

Végül, de nem utolsósorban a legnehezebb és legösszetettebb alkotóelemként a gyakorlati felkészítés is szerepelt a már említett kiképzési piramisban. Az egy hetet igénybe vevő szárazföldi, illetve vízi képzés helyszínének a csongrádi Holt-Tisza, valamint a Magyar Honvédség 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred Búvárkiképző Bázisa lett kijelölve, az ott szolgálatot teljesítő búvárkiképző részleg bevonásával. A helyszínnek kiválasztása természetesen nem a véletlen műve volt. A Holt-Tiszán található meder-viszonyok nagyban hasonlítanak a kutatóexpedíció során vizsgálandó Bukura-tó iszapos jellegű medertulajdonságaihoz. Különbösként lehet megemlíteni a víz hőfokát, a víz alatti látótávolságot, valamint azt a tényt, hogy a Holt-Tiszán található iszapréteg vastagsága kisebb mélységű, mint magashegyi társáé. A fokozatosság elvét szem előtt tartva, a gyakorlati felkészítés védett vízi környezetben kezdődött, abban a tanmedencében, ami jelenleg a magyar katonabúvárok bölcsőjeként számon tartott szentesi búvárkiképző bázison található. (A Magyar Honvédség Búvár Szakutasítása alapján védett vízi a merülés, ha azt kiképzési merülés keretein belül, uszodai körülmények között hajtják végre.)

A búvárkiképző részleg szolgálatot teljesítő oktató- és mentőbúvárai biztosították a csoport felkészülését, illetve ellátták szakmai tanácsaikkal a felkészülő állományt. A katonáknak a medencés foglalkozások során el kellett sajátítaniuk a magashegyi merülések alatt ke-

zelendő víz alatti fúróberendezés össze- és szétszerelésének fázisait, annak működtetését, felmerülő problémák esetén azok áthidalását, a fúrási folyamat során használandó víz alatti jelek-jelzések kidolgozását, valamint a mintavevő készülékek biztonságos használatát. A képzés második felében, a csongrádi Holt-Tisza különböző mélységeiben végrehajtott merülések során a tanmedencében tanult gyakorlati fogásokat ismételték át a búvárok, kiegészítve a már elsajátított képességeket a tényleges próbafúrásokkal, víz alatti fúrásminták vételével, illetve a vízközi és mederminta-vételi eljárásokkal.

A kiképzési piramis záróköveként a közös parancsnoki munkát egységesítették a résztvevők. Ez a tudományos kutatómunkára kijelölt állomány összekovácsolása szempontjából volt felbecsülhetetlen jelentőségű, hiszen az expedíció civil vezetés alatt, beosztott katonai vezetéssel indult útnak. Ez azt jelentette, hogy a vizsgálatok folyamán tudományos kérdésekben, a kutatási feladatok változásait illetően, valamint a vizsgálatok folyamatának és fontosságuk besorolásának kérdéseiben az expedíció civil vezetőjének kellett döntenie. A tudósok által kiadott feladatok gyakorlati megvalósítását, azok kivitelezésének módjait viszont már a katonabúvár-csoport parancsnokának kellett megterveznie, és eligazítás keretein belül kommunikálnia a beosztott állománynak. Mindemellett a vezetési hierarchiának az expedíció során felmerülő bármilyen előre nem látható esemény miatt

bekövetkezendő esetleges felborulása nem akadályozhatta a kitzúzott kutatási célok teljesítését. Az expedícióra kijelölt állomány 2014. augusztus 22-ére érte el a készenlétet.

Az expedíció katonabúvár-szemmel

A csoport 2014. augusztus 25-én reggel indult útnak a romániai Retezát-hegységbe, az 1500 méteres tengerszint feletti magasságban lévő Poiana Pelegiube, ahol még aznap alaptábort létesített. Megtörtént a felszerelések gépjárművekről történő lepakolása és a kutatótábor anyagainak az összeállítása. A kutatótábor 2050 méteres tengerszint feletti magasságban, másnap építették fel. A Bukura-tó területén gyakran előforduló rossz időjárási körülmények miatt az éjszakákat a kutatócsoport az alaptáborban töltötte.

A kutatótáborban lévő felszerelésre a SALVAMONT (Románia hegyi kutató-mentő szolgálata) járőrei vigyáztak. A kutatótábor és az alaptábor közötti összeköttetést szintén a SALVAMONT közreműködésével teremtettük meg.

A Bukura-tó észak-déli irányban, megközelítően 600 méter hosszan elnyúló, szélessége mintegy 200 méter. Általunk mért legnagyobb mélysége 16 méter, átlagos mélysége pedig 7 méter. Partvonala körben sziklás profilt mutat, ami a parttól a víz irányába haladva fokozatosan iszapos jelleget vesz fel. A vízre szállás a part tagoltsága és sziklás természete miatt igen körülményes, balesetveszélyes. A tó nyolcméteres mélységéig a meder iszapos, köves. Nyolc métertől tizenhat méteres mélységig különböző fajtájú, összefüggő területű víz alatti növényzet található. A vízhőfok augusztusban 0-9 méteres mélységig 10-11 Celsius-fok, ami 9-16 méteres mélységben is „csak” 9-10 Celsius-fokig hűl. A tóban található átlagos víz alatti látótávolság 3-4 méterben állapítható meg, ami sokkal rosszabbnak minősíthető a hasonló jellegű magashegyi tavakéhoz képest. A tó felső harmadánál, az egymással megközelítően szemben álló partokon két kisebb, a tavat tápláló patak található. A tó délnyugati végében lévő kiöblösödés középszakasznál

„Búvárkemping” a Bukura-tó partján: az expedícióban használt felszerelés egy része

jött létre a kifolyóág, mely az átfolyó vizet a felszínen szállítva tölti fel a Bukura-tó „alatt” található kisebb, szintén glaciális (jégkorszaki) eredetű tavat.

A Bukura-tóhoz való feljutás igen nehéz, tagolt, szegdelt, sziklás terepen történt. A katonai csoportok 30-40 kilogrammos hátzsidókkal teljesítették naponta legalább egy alkalommal a mintegy kétórás, hétszáz méter szintkülönbséget tartalmazó távot. A nehéz fúró- és kutató-felszerelések mellett 15 literes, 200 bar nyomásra töltött, 23 kilogramm tömegű, sűrített levegős acél búvárpalackokat is fel kellett juttatni a búvármerülések biztosítására, amelyek szállítása – a palackokban uralkodó nagy nyomás miatt is – különös figyelmet, óvatosságot követelt a csúszós, sziklás terepen. A búvárfelszereléseket, a kutatási feladatok során használt szakanyagokat, valamint a víz alatti fúróberendezéseket augusztus 26-ig telepítették a munkacsoportok a Bukura-tó kijelölt szakaszán. Az akklimatizálódás végrehajtásának érdekében a búvármerülések összesen nyolc nap időtartamban zajlottak, augusztus 27-én kezdődtek és szeptember 3-án fejeződtek be. (Az új természeti környezethez való alkalmazkodás a búvármerülés szempontjából játszott fontos szerepet. Magashegyi körülmények között, nagy fizikai igénybevétel mellett, mélymerülések végrehajtásánál akklimatizáció hiányában

megnö a valószínűsége a dekompresziós betegség kialakulásának.)

Az expedíció során, az előzetes terveknek megfelelően, két csoport lett létrehozva. A fúrócsoport az előzetesen kijelölt koordináták alapján iszapmintákat vett a Bukura-, Florica- és Viorica-tavakból. A felderítőcsoportnak a búvármerülések során víz-, lengőiszap-, iszap- és növényzetminták vétele, a befolyó- és kifolyóágak tanulmányozása, valamint a tó felső részénél található víz alatti „leszakadó sziklafal” tulajdonságainak vizsgálata volt a feladata.

A katonai búvárok a Bukura-tó vonatkozásában, a tómedertől számított 8 méteres – összességében 24 méteres – mélységben, hat különböző ponton, valamint négy keresztmetszeti szelvényben hajtottak végre búvármerüléseket, mederfúrás feladatokat. Minden, a tóból vett mintát GPS-koordinátával és az adott mélységben lévő víz alatti körülmények feljegyzésével rögzítettek. Ezek a megfigyelések kiterjedtek a tó élővilágának vizsgálatára, a tóban található általános mélységek felmérésére, a növényzet, látási, hő-, valamint a mederverviszonyok feltérképezésére is.

A búvármunkákat víz alatti radar segítette. A kutatási feladatok során használt felszerelések és egyéb berendezések, a kinyert növényzet-, víz-, lengőiszap-, iszap-, illetve fúrásminták alaptáborba történő leszállítása, valamint a ku-

tatótábor bontása szeptember 4-én történt. A felszerelések, a helyi körülményeknek megfelelően karbantartva még aznap gépjárművekre kerültek, majd az utolsó „retyezáti éjszaka” után, szeptember 5-én reggel az alaptábor is bontásra került. A hazaút a rossz idő és a kedvezőtlen útviszonyok ellenére problémamentes volt. A kinyert minták az MTA Atommagkutató Intézetének kutatólaboratóriumába kerültek további elemzés és feldolgozás céljából. A tudományos kutatóexpedíciót szeptember 5-én délután zárta le Debrecenben az expedíció vezetője, dr. Braun Mihály.

Tapasztalatok, eredmények

A merülési feladatok tengerszint felett 2000-2100 méter magasságban történtek. A végrehajtott búvármerülések – magashegyi merülés (búvárgyakorlatban magashegyi merülésnek nevezzük a – Balti-tengertől számított – 701 métert meghaladó tengerszint feletti magasságot), hidegvízi merülés (hidegvízi merülésről 14 Celsius-fok alatti vízhőmérséklet esetén beszélünk, amely a különleges merülések kategóriájába tartozik), magashegyi speciális víz alatti viszonyok –, valamint a hegyi körülmények adta lehetőség kiképzés szempontjából felbecsülhetetlen értéket képviseltek. Az expedícióra összeállított búvár- és egyéb kutató-, fúrófelszerelések a feladatoknak megfeleltek. Bár dekompresziós táblázat (a búvármerülések során használatos különféle táblázatok, melyek mutatják az egyes mélységeken eltölthető időintervallumokat és a felemelkedésnél betartandó – kizsilipelési – megálló mélységét, valamint idejét) rendelkezésünkre állt, több búvárkomputerrel a merülések biztonsága növelhető lehetne.

A merülési feladatok során búvárbaleset nem történt, annak veszélye nem merült fel. Merülésvezetői szemszögből a tapasztalatokat elemezve és összevetve megállapítható, hogy az expedíció során végrehajtott merülések sikeresek voltak. A két csoport külön-külön is képes volt merülési feladatok ellátására. A gyakorlat azt mutatta, hogy a felkészítés alatt és az azt megelőző közös búvárösszevonások során teljesí-

tett kiképzések összekovácsolták a két katonai alakulat bűvárait. Tanulságként megállapítható, hogy a szélsőséges környezetben vezetett merüléseknél kiemelten fontos a motivált, nem egyénieskedő, csapatorientált bűvárok egysége, valamint a csoportok tudományos munkába és merüléstervezésbe való bevonása a merülő bűvárok véleményének meghallgatásával, azok szakmai egyeztetésével. A katonai csoport élelmezését a Magyar Honvédség látta el, az adható legmagasabb normakiszabatot használva. Az élelmezési ellátással kapcsolatban elmondható, hogy a fejadagok összeállításánál figyelembe vették a katonák speciális irányú kéréseit, valamint a különféle nemzetközi és hazai hegyi kiképzések során szer-

zett tapasztalatait. A szélsőséges időjárási körülmények és a megnövekedett fizikai igénybevétel miatt azonban még ezt az emelt szintű, kalóriadús fejadagot is ki kellett egészíteni az expedíció során, hogy az fedezni tudja a napi igénybevételhez szükséges minimum kalóriaszükségletet. A tervezett napirend a feladatok végrehajtásához teljes mértékben megfelelő volt. Ennek ellenére – tekintettel a tizenkét napos folyamatos igénybevételre – érdemes megfontolni legalább egy pihenőnap beiktatását a napirendbe. Természetesen figyelembe kell venni azt a tényt is, hogy a változó és könnyen szélsőségesre forduló időjárási körülmények miatt ezt a pihenőnapot úgy kell kiadni, hogy a kutatási célok megvalósíthatóak

maradjanak hosszabb ideig tartó rossz időjárás esetén is. Az együttműködés a SALVAMONT román magashegyi kutató-mentő csoporttal, valamint a nemzeti park vezetésével problémamentes volt, azt a kölcsönös tisztelet jellemezte. Az expedíció civil és katonai vezetői a közös felkészítő gyakorlatoknak köszönhetően gördülékenyen tudták végrehajtani a kutatási feladatokat. A tények tükrében megállapítható, hogy az expedíció mind tudományos, mind katonai szemmel nézve sikeresnek mondható, ami a katonai-civil együttműködést újabb, magasabb szintre emeli.

Miklós Bence zászlós
(MH 5. Bocskai István Lövészdandár,
24. Bornemissza Gergely Felderítő
Zászlóalj, bűváркоordinátor)

TISZTELGÉS ELŐDEINK EMLÉKE ELŐTT

Az austerlitz csata, vagy más néven a három császár csatája (1805. december 2.) a harmadik koalíció elleni háború első ütközete, Napóleon legfényesebb győzelmeinek egyike. Ebben a csatában a Napóleon vezette erők legyőzték a névlegesen Kutuzov vezette orosz-osztrák hadsereget.

Több mint 200 évvel az austerlitz ütközet után, 2014. november 29-én mi is útra keltünk az MH Béketámogató Kiképző Központból, Szolnokról, hogy felelevenítsük az akkor történeteket. A csata csehországi, Slavkov u Brna melletti helyszínére történő kijutást a Magyar Huszár és Katonai Hagyományörző Szövetség szervezte és tette lehetővé, míg a korhű egyenruhákat és fegyvereket a Szolnoki Jászkun Hadikultúra Hagyományörző Alapítvány biztosította. Felöltöttük, ugyanúgy, mint elődeink, a 34. Császári-Királyi Soryalozred egyenruháját, és mintegy 50 fővel vártuk a csata kezdetét. A délelőtt gyakorlással telt, amikor is belesulykolták a légénységbe a német vezényszavakat és a vonalharcászat alapjait.

Mintegy 2000, korhű egyenruhába öltözött „katona” csapat össze a dombok tövében. Volt köztük cseh iparos, olasz tanító, orosz gyártulajdonos, csatába induló férfiak, sőt

Az MH Béketámogató Kiképző Központ altisztjei az austerlitz csata helyszínén

nők és gyermekek is, pontosan úgy, mint 1805-ben. Ott voltak a tüzegek, a lovasság, mely fegyvernemek tagjai szintén derekasan küzdöttek a csata során. És természetesen ott voltunk mi is, követve hagyományainkat, tisztelve elődeink emléke előtt. A csata végkimenetele nem hozott meglepetést. Az ütközet végeztével mi is elhagytuk a csata-teret, legyőzve, de büszkén. A nap koszorúzással ért véget a székely és magyar elesettek számára állított és a helyi magyar kisebbség által gondozott kopjafánál.

Az éjszaka csendjét csak a díszsortűz és vezényszavak törték meg. A csata zajai már elültek, mi pedig ebben a csendben elmasíroztunk, ahogyan valaha elődeink is tették, feszesen és büszkén. A dobok hangját visszhangozták a dombok és a völgyek. Vállon vitt fegyvereinkkel követtük lobogónkat, amin a császári sas virított, készülve az újabb ütközetre. Most, mint egykoron, csak egy csatát veszítettünk, de nem háborút.

Csiga János főtörzsőrmester
(MH BTKK)

AKIKNEK A GYAKORLAT NEM GYAKORLÁS...

Kiképzők és „ellenségek”, misszióra készítenek fel és lövészetet biztosítanak, sportversenyeket rendeznek és kiszolgálják a gyakorlatok állományát – teszik mindezeket a valóságon túl, akár a virtuális világban is.

A bevezetőből is látszik, hogy a Magyar Honvédség kiképzési rendszerében mindig is fontos szerepet játszó, a 100 éves fennállását 2003-ban ünneplő Bakony Harckiképző Központ (BHK) nagyon összetett, sokrétű feladatkörrel rendelkezik. A 2004-es esztendő a megszokottnál is mozgalmasabb volt és új kihívásokkal állította szembe az alakulat személyi állományát.

Mielőtt sorba vennénk a tavalyi év főbb eseményeit, érdemes említést tenni az alakulat elhelyezkedéséről, felépítéséről. A MH BHK Közép-Európa egyik legnagyobb gyakorló- és lőteréért felelős, mely három fő részből áll. A Központi Gyakorlótér mellett, amely magába foglalja Bakonykúti és Hajmáskér gyakorlótereket, a katonai szervezet gyakorló- és lőtérrel rendelkezik Táborfalván és Újdörögdön is. Az egyes gyakorlótérek kihelyezett bázisain szolgálnak katonák és közalkalmazottak is. Várpalotán két laktanyában helyezkedik el az alakulat. A sokak által ismert „Mandulás” laktanya ad otthont a Szimulációs Gyakorló és Kiképző Központnak (SZGYKK), míg a Kossuth-laktanyában található a központ parancsnoksága és a logisztikai főnökség, valamint ott helyezték el az ellenerő- és a logisztikai századokat. A hagyományos, egy laktanyában települt katonai szervezetekkel összehasonlítva, már az iménti felsorolás is jelzi: nem egyszerű a MH BHK mindennapi feladatait koordinálni. Ezek a feladatok többnyire nem a harckiképző központtal, hanem a Magyar Honvédség egészét képező alakulatok kiképzésével, missziós felkészítésével kapcsolatosak. Tehát

a tevékenysége során az MH BHK folyamatosan kapcsolatban áll a gyakorlóterületein kiképzésen lévő, gyakorlatot végrehajtó alakulatokkal és a MH Összhaderőnemi Parancsnoksággal. Egy-egy kiképzési foglalkozás, gyakorlat megszervezése akár több hónapot is igénybe vehet, nem beszélve a nemzetközi gyakorlatokról, amelyek végrehajtásával kapcsolatos igények megvalósíthatóságának előkészítése akár már egy évvel a végrehajtást megelőzően megkezdődik.

Ami az MH BHK-hoz kiképzésre, gyakorlatra érkező alakulatok számára természetesnek tűnhet – azaz a berendezett lőterek, az ellenerőszázad biztosítása, a kiszolgálási, ellátási feladatok végrehajtása –, az komoly szervezői munkát és nem kevesebb elhivatottságot kíván a várpalotai alakulat állományától.

Néhány statisztikai adat segít megmutatni, milyen szintű leterheltséget jelent a különböző feladatok végrehajtása: 2014. évben az MH BHK összesen 487 gyakorlati és 128 lövészeti napot biztosított és szolgáltat ki, 9330(!) fő részvétele mellett. A gyakorlati napok magas száma mutatja, hogy egy időben akár több helyszínen is képesnek kellett lennie a katonai szervezetnek az elvárt követelmények megfelelő szintű biztosítására. Fontos megemlíteni, hogy a hazai megmértetések, gyakorlások mellett tavaly több nemzetközi gyakorlat kiszolgálását is végrehajtottuk. Közülük is kiemelkedik a „Várpalota Challenge 2014” többnemzeti gyakorlat, melynek fő erejét a Holland Királyi Hadsereg

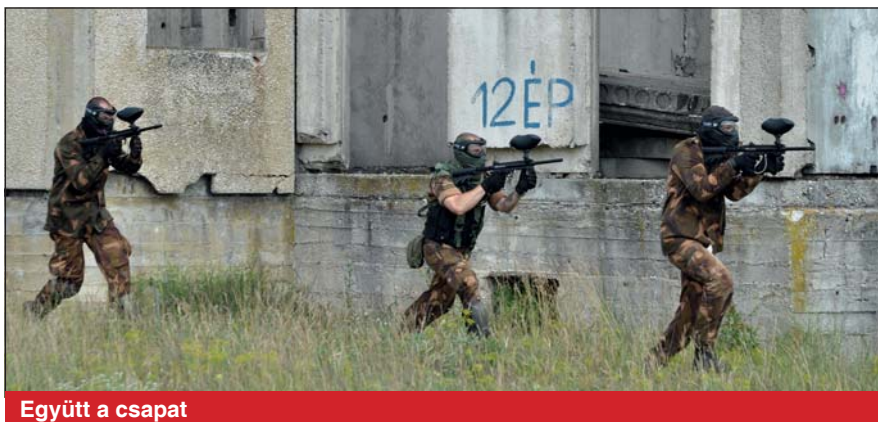
több mint 3000 fővel adta. A két legnagyobb hazai gyakorlat a „Tavaszi Áttörés 2014” és a „Közös Fellépés 2014” voltak. Az imént felsorolt valamennyi gyakorlaton és a külön meg nem említettek többségén is részt vett az ellenerőszázad. A század állománya különösen mozgalmas időszakot él meg, ugyanis a számos igénybevétel mellett egy szakaszerővel az EUFOR-misszióra is felkészül.

Ha már a missziókat említettük, nem kerülhető meg az MH BHK szerepe a különböző missziós felkészítésekkel kapcsolatban sem. Az ellenerőszázad ezen a területen is tevékeny részese a felkészítéseknek. Az MH BHK már a harmadik éve az MH BTKK-val közösen hajtja végre a „missziós bemeneti követelmények” gyakorlati vizsgáztatását. A Szimulációs Gyakorló és Kiképző Központ döntnökei rendszeresen értékelik a missziós zárógyakorlatok állományának tevékenységét, míg a kiképzőbázisok otthont adnak ezeknek a gyakorlatoknak. A missziós felkészítések során is fontos lehet, de leginkább a különböző szintű parancsnoki és törzsgyakorlások szerves része a szimulációs gyakorlat. A MARS-, MARCUS-, BAGLYAS-rendszerek már évek óta alkalmazásban állnak a Magyar Honvédségnél. Az MH BHK Szimulációs Gyakorló és Kiképző Központjában települt, a HM Ei Zrt. kezelésében lévő szimulációs rendszereken 2014-ben 148 napon folytak gyakorlások, gyakorlatok.

A kiszolgálási feladatok összehangolásában, a szervezésben

Közös Fellépés 2014 gyakorlat

Együtt a csapat

kiemelkedőt kellett nyújtania a logisztikai főnökségnek és a logisztikai századnak is. Bár a nagyobb gyakorlatok ellátását nem az alakulat végzi, de a kiképzési foglalkozások élelmészéért, a szállításért, elhelyezésért már az MH BHK logisztikai szakágai felelősek, csakúgy, mint például a kiképzéstechnikai eszközök biztosításáért. A kiképzéstechnikai eszközöket elsősorban a gyakorlótereken használják; ezeket a bázisok állománya felügyeli, üzemelteti. Munkájuk nagyfokú rugalmasságot és elkötelezettséget igényel. A bázison szolgáló katonák nemcsak a lő- és gyakorlóter képességeivel, lehetőségeivel vannak tisztában, de ismerik, ismerniük kell az ott alkalmazható fegyverzettechnikai eszközök paramétereit, harcászati jellemzőit is. Tudásuk, tapasztalatuk segít a gyakorlaton, kiképzésen részt vevő állománynak a kiképzési cél minél eredményesebb, sikeresebb elérésében.

Csak az elvégzett feladatok alapján is igazolást nyert az írásom

elején említett „mozgalmas év” megállapítás. Pedig az elvégzett feladatokon túl más lényeges dolog is történt az MH Bakony Harckiképző Központnál. Júliusban változás történt az alakulat vezetésében. Fürst Tamás ezredes 12 évig töltötte be az MH BHK parancsnoki beosztását. Vezetése alatt jelentős változásokon ment át a katonai szervezet, és megszilárdult az állomány szakmai ismerete. Az új parancsnok Vokla János alezredes, aki kilenc évig töltötte be a parancsnokhelyettesi beosztást, ahogy mondani szokás, „menetből” vette át a központ vezetését, és elmondható, hogy mindez zökkenőmentesen történt. Mi sem szemlélteti ezt jobban, mint hogy kinevezését alig több mint egy hónappal követően már elkezdődött a „Közös Fellépés 2014” gyakorlat, melynek a végén a vezérkarfőnök, elismerve munkáját, tárgyjutalomban részesítette.

A munka mellett az MH BHK személyi állománya igyekszik részt venni minél több kulturális és sportrendezvényen. Nagy sikert

ért el az alakulat kispályás labdarúgó-csapata, ugyanis megnyerte a Magyar Honvédség idei kispályás labdarúgó-bajnokságát. A katonai és közalkalmazotti állományból többen is hódolnak valamilyen képzőművészeti ágban, idén is számos kiállítást jegyezve.

Az alakulat társadalmi kapcsolatai is erősödtek. Tavaly júniusban hagyományteremtő jelleggel először rendeztük meg a Várpalotán szolgált katonák találkozóját. A rendezvényen 150 fő, egykor a helyőrségben szolgált sorkatona, altiszt és tiszt vett részt.

Kihívásokban, megmérettetésekben gazdag, az elvégzett feladatok tükrében sikeres éven van túl a kiképző központ. Az elért eredmények korántsem jelentik azt, hogy megelégedtünk azok mennyiségével, szintjével. Új kihívások elé nézünk ez évben is. Tavaly ősszel, tíz év szünetet követően ismét éleslövészet helyszíne volt az újdörögdi kiképzőbázis. Az idei év egyik fő feladata az ottani lőtér újjáépítése. A további tervek között szerepel például katonai alapkiképzés végrehajtása is. Az idén az utóbbi évek egyik legnagyobb nemzetközi gyakorlatának, a „Capable Logician 2015” elnevezésű gyakorlatnak ad helyet a központi gyakorlóter. A 2015. év céljainak elérésére garancia az MH Bakony Harckiképző Központ személyi állományának felkészültsége, elhivatottsága, ami méltóvá teszi őket az alakulat mottójához: „Bátorság, hűség, kitartás”.

Gervai János törzsszázados

Fotó: Pintér László ka.

Altisztek figyelmébe!

A Honvédségi Szemle 2015/1. számának tartalmából ajánljuk:

- Szilvágyi Tibor ny. alezredes: Szlovénia biztonsági és védelmi stratégiai dokumentumai, valamint haderejének helyzete
- Druzsín József százados – Heizer László főtörzsrőrmester: Új típusú repülőgépvezető-mentőernyő rendszerbe állítása a Magyar Honvédség légi járművein
- Széli Ferenc ny. ezredes: Adalékok az élelmészeti tiszthelyettesek képzésének történetéhez
- Kalmár Zoltán: Mihail Kalasnyikov a szovjet Olümposzon
- Bertalan György ny. alezredes: Tudományos konferencia az aszimmetrikus hadviselésről
- Topor István: A magyar királyi debreceni 2. honvéd huszárezred I. világháborús harcainak emlékezete
- Gál Csaba ny. mk. ezredes: Nemzetközi katonai és haditechnikai szemle

JANUÁR						
H	K	SZ	CS	P	SZ	V
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

FEBRUÁR						
H	K	SZ	CS	P	SZ	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

MÁRCIUS						
H	K	SZ	CS	P	SZ	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

ÁPRILIS

H	K	SZ	CS	P	SZ	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

MÁJUS

H	K	SZ	CS	P	SZ	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

JÚNIUS

H	K	SZ	CS	P	SZ	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

ERŐS ÉS HITELES KAPCSOLAT

Ha az MH Altiszti Akadémia a Magyar Honvédség kapuja, akkor az MH Béketámogató Kiképző Központ az átjáró a magasabb szintre, vagyis a műveleti területen végrehajtott éles bevetésekhez. Ennek a szervezetnek a vezénylőzászlósa Nagy „Bruce” László törzsszászlós.

– A központ fő feladatai közé tartozik a nemzetközi szervezetek és nem állandó katonai szövetségek által szervezett és vezetett béketámogató műveletekben részt vevő magyar fegyveres katonai kontingensek, törzstisztek és altisztek, valamint katonai megfigyelők kiképzése és felkészítése – kezd egyből a központ bemutatásával Laci.

Magával ragadó tempóban, szinte kérdés nélkül ömlenek belőle a tudnivalók.

– Ezenfelül meg kell említeni a nemzetközi katonai megfigyelő tanfolyamok (IMOC) szervezését és végrehajtását, melyekre évi két alkalommal kerül sor. A béketámogató műveletekben részt vett állomány tapasztalatainak feldolgozása, szakmai konferenciák, szemináriumok szervezése, levezetése, illetve nyelvi képzések, továbbképzések, felkészítések végrehajtása szintén katonai szervezetünk feladatai között szerepel. Egyik legújabb teendőnk a „missziós bemeneti követelmények” mérése, melyre több alkalommal kerül sor évente. Augusztus és december hónapok kivételével folyamatos kiképzés és felkészítés folyik katonai szervezetünkben, amelyet néhány számmal is szeretnék érzékeltetni. Elmondható, hogy a felkészítés-kiképzés területén az elmúlt tíz évben, gyakorlatilag a megalakulás óta szinte folyamatos növekedés volt tapasztalható mind a felkészítési rendezvények számában, mind az azokon részt vevő állomány létszámában. A felkészítések száma a kezdeti évi kilenc kiképzési rendezvényről az eltelt tíz év folyamán negyvenre

emelkedett. Ezeket a kurzusokat különböző időtartamban, különböző létszámokkal hajtottuk végre. 2004–2013 között évente átlagosan 700 katona vett részt felkészítési rendezvényeinken, de a kezdeti létszámokhoz képest jelentős emelkedés 2009-től volt tapasztalható. Az eddigi legnagyobb kiképzési létszám 2010-ben volt, amikor mintegy 930 fő vett részt különböző felkészítési programokon az MH Béketámogató Kiképző Központban. 2013-ban a „missziós bemeneti követelmények” elnevezésű mérés bevezetésével további létszámnövekedés következett be; a csúcspontot 2014-ben értük el, 1930 fővel.

Ám e cikk témája alapvetően nem a központ, hanem a katonai szervezet vezénylőzászlósának bemutatása. Nagy törzsszászlós egy apró faluban, a Pest megyei Tápiógyörgyén nőtt fel és töltötte a gyerekkorát. Ide járt óvodába és általános iskolába is. A tanulmányi eredménye egész jó volt, de nem igazán volt konkrét elképzelése arról, hogy mi is szeretne lenni. A családból biztosan nem hatott rá ösztönzőleg mundaérban szolgáló rokon, hiszen még olyan családtagot sem tud mutatni, aki esetleg más rendvédelmi vagy fegyveres testület tagja lenne vagy volt korábban. Tudomása szerint ő az egyetlen katona a családban. Lacinak két öccse van, akik közül az egyik volt sorkatona Ercsi helyőrségben.

Míg nem egy nap, egyik jó cimborájával („Sajnos már nincs közöttünk” – teszi hozzá szomorúan) a Tápió folyón horgászott, amikor megismerkedett egy sporttársal, aki Szolnokra járt katonai szakközépiskolába. Ő mesélt az iskoláról, arról, hogy a katonaság milyen előnyökkel és hátrányokkal jár. A dolog megtetszett Lacinak, így jelentkezett ő is az iskolába, ahová a sikeres felvételi eljárás után beiskolázták. Ez 1987 szeptemberében történt. Négy év múlva, a tanintézet elvégzése után, 1991 nyarán avatták őrmesterként.

Első emlékei a katonaéletéről, szakközép-iskolai növendékként

Nagy „Bruce” László törzsszászlós. A fotó 2010 júliusában, Rómában készült

még a Magyar Néphadsereghez kapcsolódnak. Annak ellenére, hogy önként választotta ezt a hivatást, az első időkben nehéz volt megszoknia a katonai életet, a napi rendhez kötöttséget. Ennek több alkalommal hangot is adott, ami persze nem a legbölcsebb megnyilvánulás volt részéről. Az iskolában nem ő volt a legfegyveremzetesebb növendék, de ez a fajta „hibás magatartás” a második évre „kikapott” belőle, és sikerült beállnia a sorba. Érdekesség ebből a korszakból, hogy Laci generációja volt az, amely

Találkozó az új-zélandi vezénylőzászlóssal Afganisztánban

László egykori és jelenlegi parancsnokával a PRT-5-ben

néhány év leforgása alatt használta az elvtárs, majd végül az úr megnevezést is a rendfokozatok után.

Az első beosztása alap kiképző szakaszparancsnok volt, természetesen sorállománnyal. Tizennyolc éves, frissen avatott őrmester volt, amikor megkapta az első szakaszát.

– Rajparancsnokaim, leszerelés előtt álló tizedesek és szakaszvezetők, nemcsak tapasztaltabbak voltak kiképzés terén, mint én, de idősebbek is nálam – emlékszik vissza Laci a kezdeti időszakra. – Hát ez egy érdekes esetet eredményezett. Én tanultam tőlük, és nem fordítva. De úgy gondolom, hogy ez így van rendjén még ma is. Nem a rendfokozat a mérvadó, hanem az, hogy ki áll mögötte. Ebből fakadóan mint vezénylőzászlósoknak a mai napig fontos számomra, hogy mit mond a legénységi állományú katona vagy az alacsonyabb rendfokozattal rendelkező altiszt, mert adott esetben, saját beosztásukban nagyobb tudással és tapasztalattal rendelkezhetnek, mint én.

Nagy törzszászlós 1999 végétől hat hónapot tölthetett az USA-ban, ahol Fort Leonard Woodban tanult az Alap kiképző őrmesteri (Drill Sergeant) tanfolyamon. Ebben az időben az MH 88. Gyorsreagálási Zászlóalj 2. századában szolgált mint lövészrajparancsnok. Molnár Zsolt ezredes (ma az MH Ludovika Zászlóalj parancsnoka, akkor százados) volt a századparancsnoka.

2000 májusában, amikor hazaérkezett az amerikai útról, Keresztúri László ezredes, a zászlóalj parancsnoka magához hívatta kettejüket.

„Nagy uram, mit tud hasznosítani abból, amit az elmúlt hat hónapban az USA-ban tanult?” – kérdez-

te. László válaszolt a kérdésre. Nagy meglepetésére a zászlóaljparancsnok azt mondta: üljenek le a századparancsnokkal, beszéljenek át mindent, majd kezdjék el az Egyesült Államokban tanultakat használni az alegységnél.

– Minden elfogultság nélkül mondhatom, hogy a második század abban az időben tényleg a legjobb volt az egységen belül – teszi hozzá Bruce büszkén.

És hogy miért Bruce? – Bruce Willis miatt, aki egyébként az egyik kedvenc színészem – mondja Laci. – A '90-es évek közepén teljesen kopasz voltam, mert borotváltam a fejemet. Egy lövészeti kihelyezés alkalmával, a kiképzési nap végén ültem az ágyamon, amikor az egyik kollégám azt mondta nekem, hogy nagyon hasonlítok Bruce Willisre. Akik látták a „Tizenkét majom” című filmet, azok talán felfedeznek némi hasonlóságot köztünk, és egyetértenek az állítással. Ez a becenév a mai napig annyira élő dolog, hogy már több alkalommal állítottak meg különböző helyeken, még az USA-ban is, hogy egy közös fotót készítsenek velem.

Vezénylőzászlóssal először Cipruson találkozott 1997-ben, ahol katonai rendőrként szolgált. Az alegységen belül volt egy brit rangidős altiszt, aki vezénylőzászlósi beosztást töltött be. Furcsának tűnt Laci számára, hogy minden eseményen, rendezvényen részt vett, illetve az, hogy a katonarendőr-alegység parancsnokával minden dolgot megbeszél, és naponta többször is személyesen találkoztak. Ezután többször volt alkalma közös nemzetközi gyakorlatok során amerikai rangidős altisztekkel találkozni, akik szakasz-, század- vagy egység-szintű vezénylőzászlósok voltak.

Nagy törzszászlósból, ugyanúgy, mint sok mindenki másból, a 2000-es évek elején lett vezénylőzászlós. Amikor az új beosztások megjelentek a Magyar Honvédség állománytábláiban, az MH 1. Könnyű Ve-

gyes Ezrednél is rendszeresítettek vezénylőzászlósi beosztást.

– Hogy miért és hogyan lettem kiválasztva erre a beosztásra, azt nem tudom, erre a kérdésre szerintem csak Keresztúri ezredes úr tudna felelni – emlékszik vissza Laci. – Mindenki tudja, hogy ebben az időben nem volt írásos anyag, hátér, tapasztalat, kiválasztási rendszer, oktatási szisztéma ezekre a beosztásokra, és így a parancsnokok saját maguk választották ki valakit az állományból.

Vezénylőzászlósi pályafutása alatt Lászlónak több parancsnokkal is volt szerencséje együtt szolgálni. Egységszinten Keresztúri László ezredessel, Sándor Zsolt dandártábornokkal (amikor együtt dolgoztak ezredes volt), Szűcs Péter dandártábornokkal (négyéves NATO-beosztás idején, nemzeti rangidős altisztként). 2014. július 1-je óta pedig Apáti Zoltán ezredessel dolgozhat együtt mint rangidős altiszt.

– Mindegyikük más és más volt – jellemzi ezen időszakait Nagy törzszászlós. – Különböző személyiség típus, különböző vezetési szemlélet, különböző tapasztalat, és még lehetne sorolni a különbözőségeket, de nem ezek a fontos tényezők. A leginkább meghatározó az, hogy a vezénylőzászlós és a parancsnok között legyen olyan bizalmi kapcsolat, ami nagyon erős és hiteles a beosztott állomány irányában. A bizalom mellett a másik fontos dolog a parancsnoki megértés. A parancsnok értse, hogy mire és hogyan tudja használni a vezénylőzászlósiát. Szerencsére ezek ma már szabályzatokba vésett dolgok, amiket követni kell. Ha valaki új ebben a beosztásban, azt is meg kell értenie, hogy a végső döntés mindig a parancsnok kezében van. Lehet különböző véleményük egy adott dologról zárt ajtó mögött, de amint az ajtó kinyílik, csak egy dolgot kell végrehajtani, illetve végrehajtatni, ez pedig a parancsnok döntése, akár tetszik, akár nem. Mi a parancsnokot kell hogy képviseljünk minden esetben, minden állománykategória előtt.

Bruce nagyon büszke a családjára, különösen a feleségére. Anitával 1995-ben házasodtak össze, amikor Anita még profi kosárlabdázó volt.

Ma már négy fiúgyermeket nevelnek együtt, akik 19, 17, 9 és 6 évesek. A gyermekek korából kikövetkeztethető, hogy még tanulók, illetve a legkisebb óvodába jár, tehát még együtt laknak Szandaszőlősen egy szép családi házban. Anita mindig biztos támasz, háttér volt Laci mögött, mert sok évet töltöttek úgy el, hogy Laci külföldön volt és Anita egyedül maradt a gyermekekkel itthon. A négy fiúból három éppen akkor született, amikor Bruce éppen misszióban teljesített szolgálatot (Ciprus, Irak, Afganisztán). Meggyőződése, hogy a sikeres pályafutásának egyik összetevője a felesége, akinek nagyon-nagyon sokat köszönhet.

– Szerencsére 2009 és 2013 között, egy NATO-beosztásnak köszönhetően négy évet együtt tölthettünk Solbiate Olonában (Olaszország), ahol igazi családként tudtunk élni – teszi hozzá Laci. – Ez egy kis „kárpótlás” is volt a sok év különélés után. Büszke vagyok a fiamra is, mert úgy gondolom, hogy sikeres sportkarrier előtt állnak, a Szolnoki Dózsa igazolt vízilabdázói. Természetesen a hatéves még nem, de szerintem ő is követni fogja az idősebb testvérei példáját, és egy olyan sportágat választ magának, amiben igazán jók vagyunk mi, magyarok.

A kérdésre, hogy csinálna-e valamit másként, azonnal jön a válasz. – Igen! Sokkal több időt töltenék a családommal. A két nagyfiam úgy nőtt fel, hogy nem voltam velük. Ezt a hibát nem szeretném elkövetni a másik kettővel. Tudom, hogy ha valaki katona, akkor ez a dolog benne van a „pakliban”, de azzal is tisztában vagyok, hogy a hivatásomat több alkalommal a családom elé helyeztem, ami nem helyes. Ez egyértelműen az én hibám volt, senki másé.

A jövőt tekintve Laci bátran áll a kihívások elé. Istenfélő emberként azt mondja, hogy majd ezt az Úr eldönti, de ennek ellenére, persze, neki is vannak céljai és tervei.

A sport fontos része László életének

Együtt a Nagy család (a felvétel négy évvel ezelőtt készült)

A jelenlegi beosztásában még újnak érzi magát, éppen ezért szeretne még pár évet eltölteni az MH BTKK-ban mint vezénylőzászlós. Ez egy új lehetőség számára, hogy ne csak a harcoló csapatok életébe legyen betekintése, hanem egy teljesen más jellegű világba is, ami szintén érdekes és egyedül a Magyar Honvédségen belül. De az igazi csapatélet azért hiányzik neki.

– A NATO-beosztás után az MH 34. Bercsényi László Különleges

Zászlóaljhoz kerültem (rendelkezési állomány), ahol a hadműveleti részlegen dolgoztam – mondja. – Sajnos, nyolc hónap után el kellett jönnöm, rajtam kívül álló okok miatt. De az a nyolc hónap megerősített engem abban, hogy a zászlóalj egy teljesen profin képzett és vezetett egység, ahol jó dolgozni. Szeretnék oda visszamenni, remélem, lesz még rá lehetőségem a jövőben. Utána talán vár rám egy magasabb beosztás, ami már főtörzszászlósi rendfokozattal rendszeresített, és talán még egy NATO-beosztás is, valahol a nagyvilágban.

László nemcsak a katonai pályafutásban gondolkodik, hanem azon kívülre is tekint. Van két diplomája, amiből az egyik egyetemi végzettség. Ezeket tudná a civil életben is hasznosítani, ha arra kerülne a sor. Angol felsőfokú nyelvvizsgával rendelkezik, ami szintén nem rossz ajánlólevél a „kinti” életben. Szívesen dolgozna az ENSZ-nek vagy a NATO-nak is civilként, felhasználva egyenruhában megszerzett tapasztalatait. Hogy melyik utat választja, arra véleménye szerint a következő pár év meg fogja adni a választ.

Berek Zsolt
törzszászlós

A SZÉP M1 – FELHASZNÁLÓI SZEMMEL

Írásom elején mindjárt szeretném előrebocsátani, az alábbiakban nem egyfajta szakmai elemzéssel találkozok az olvasó, sokkal inkább egy felhasználó tapasztalatai által alátámasztott egyszerű tájékoztatással. Cikkem azt a célt szolgálja, hogy aki találkozik ezzel a fegyverrel, a helyén tudja kezelni, megismerje előnyeit és hátrányait.

A Szép M1 az SZVD távcsöves puska kiváltására készült és lett rendszeresítve. Véleményem szerint az állítás egy kicsit sántít, ugyanis a két fegyver nem egy kategória, nem ugyanarra az alkalmazásra készült. Míg az SZVD egy támogatófegyver és (szerintem) nem mesterlövészpuska, hanem távcsöves puska, addig a Szép M1 mesterlövészpuska, tehát nem ugyanaz a rendeltetése.

Ahhoz, hogy megértsük a lényegét, tudnunk kell, mi a kettő között a különbség. A támogató „mesterlövész” nem önállóan dolgozik, hanem egy lövészrajban, és csak annyi különbözteti meg a többi lövéstől, hogy valamivel jobb a lőkészsége. A rajparancsnoka határozza meg neki a fontosabb célokat, és nem rendelkezik a mesterlövészek hét alapképességével, úgymint célfelderítés, távolságbecslés, navigálás, híradóismeretek, rejtőzködés, lopakodás, mesterlövész-ismeretek.

Álcázott lövészek a Szép M1 mesterlövészpuskával

A mesterlövészek rendelkeznek ezekkel a képességekkel, és önállóan, illetve párban dolgoznak.

Most, hogy már tudjuk, kik használják a puska, még egy dolgot tisztázni kell. Nem csak önállóan a fegyverről, hanem egy rendszerről kell beszélnünk, amelynek része természetesen a puska, az optika és a lőszer. A puska egy jó lőszerrel megbízható, pontos, a célnak megfelelő. Időnként előfordul, hogy a tár adogatása nem elég stabil, nem minden esetben adja fel rendesen a lőszer. Esetenként a tár szorulása

nem teszi lehetővé a gyors tárcserét, ami különböző időkorlátos feladatoknál hátrányos; ilyenkor az esetek többségében nem is használjuk a tárat, hanem közvetlenül a töltényűrbe helyezük a lőszer. Ugyancsak az alkalmazás során szerzett tapasztalat, hogy a tok, ahol a tolzár mozog, nyitott, így szennyeződhet a célpont becserkészése közben. Letakarni nem célszerű, mert abban az esetben nem lehet gyorsan tűzkésszé tenni. A fegyver elsütése kissé kemény. Az optika jó, megfelelő a nagyítása, a mil dot rendszer felhasználóbarát. A rendszeresített lőszer véleményem szerint némi kívánnivalót hagy maga után. Egy két évvel ezelőtti sebességmérés alkalmával 10, egy csomagolásból származó lőszer tesztek, a sebességértékekben 60 m/s különbség volt, ami egy átlagosan 830 m/s kezdősebességű fegyvernél centiméterekkel növelheti a szórásképet. Ugyanaz a fegyver az amerikai M118 lőszerrel csak 15 m/s különbséget mutatott.

Konklúzió: felhasználói tapasztalataink alapján a Szép M1 puska – a fentebb leírt apróbb hiányosságok ellenére – jó lőszerrel megbízható, pontos, a célnak megfelelő, megfelelő kiképzéssel eredményesen alkalmazható.

Tóth József főtörzsőrmester

Tűzésre készen

LÉGY VALAKI ANGYALKÁJA!

Másoknak örömet szerezni, akár egy mosollyal, ajándékkal vagy tettel, szinte minden ember önnön lényéből fakadó, természetes igénye. Ez az érzés a mindennapjaink része, ám különösen fontos a mai világban, amikor a jótékonykodás, az egymásra odafigyelés kiemelt jelentőséggel bír sokak számára. Karácsony idején elkészerítő, amikor sokan szomorúan nézik a boltok polcain csillogó, tengernyi szebbnél szebb dolgot, tudva, hogy nem engedhetik meg maguknak, s elszomorító a gondolat, hogy a karácsonyfa fényeinek csillogása, a szeretet sem képes pótolni az ajándékok kibontása, a színes papírok zörgése keltette önfeledt gyermeki izgalmat.

A Magyar Honvédség 86. Szolnok Helikopter Bázis éppen ezért a 2014-es szeretet ünnepe előtt is megrendezte az immár hagyományosnak mondható karitatív programsorozatát a Tiszti Kaszinó Honvéd Hagyományörző Egyesület, a Szolnok Hagyományörző Tiszthelyettesi Klub és a Szolnok Repülő Dandár Szociális Alapítvány szervezésében.

A programsorozat célja, hogy az ünnepre hangoljon, és sokak gyermekei számára elhozza azt a vidámságot és örömet, amely kell hogy jellemezze a mindennapjainkat, de különösen e szent és felemelő eseményt, amit minden évben annyira várnak a gyermekeink. Ez a fajta karitatív összefogás, amely már 2013-ban is nagy sikert aratott,

December közepén nyílt meg Horváth Ingrid százados egyedülálló kiállítása

A százados asszony gyűjteményének egy részlete

A jótékonyági vásár kínálata

november elején egy bababörzével indult, ahol számos gyermekruha cserélt gazdát. Ezzel párhuzamosan kezdődött el a tartós élelmiszerek és játékok gyűjtése, hogy karácsonykor minden rászoruló méltó módon ünnepelhesse Jézus születését. November végén a szolnoki Légerő Zenekar jótékonyági koncertje alapozta meg az ünnepi hangulatot mind a katoná-, mind a civil társadalom számára. December közepén egy hétig volt látható Horváth Ingrid százados egyedülálló babakiállítása, majd a megnyitóval egybe-

A karácsonyi ajándécsomagok összeállítása

kötött jótékonyági vásár zárta az évet. A program eredményeként 55 gyermek kapott ajándécsomagot, míg 39 katonatársunknak tartós-élelmiszer-csomaggal segítettük az ünnepi menü elkészítését. A ren-

dezvények lebonyolításában részt vevő katonák és civil kollégák önzetlen munkája, a nehézségeket áthidaló lelkesedése és elszántsága minden köszönetet megérdemel.

Az összefogás, a segítőkézség

és az egymásért tenni akarás gyönyörű és követendő példája valósult meg e programsorozat keretein belül. Jó volt látni azt a rengeteg csillogó szempárt, jó volt hallani a meghatottságtól el-elcsukló hangon elrebegett „köszönöm”-öket. A hit, hogy segíteni jó, az, hogy az állomány egy emberként mozdult, amikor kellett, ékes bizonyítéka annak, hogy a világunkban létezik még az embertársaink iránt érzett szeretet. Hiszem, hogy az ilyen – még ha sokszor temérdek munkával és lemondással is járó – karitatív rendezvények megszervezése és lebonyolítása közelebb hozza az embereket egymáshoz, és kívánom, hogy a jövőben minél kevesebb rászoruló kollégánk legyen.

Végezetül álljon itt egy idézet, amit a minap hallottam: „Ne hidd, hogy mindenkin segíteni tudsz, de légy biztos benne, hogy mindenki tud segíteni valakin”.

Tigyi István
törzsszászlós

Poszterkommentár

KATONATÁRSOK ÚJÉVI KÖSZÖNTŐJE

Ismét beköszöntött egy új év, amelytől reményekkel és tenni akarással kezdünk. Megyünk, haladunk előre utunkon, jó katonaként kötelességben menetelünk, és közben vigyázunk értékeinkre. Ennek erősítésére a Honvéd Altiszti Folyóirat szerkesztőbizottsága, együttműködve az MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred állományával, sok szeretettel köszönti a Honvéd Altiszti Folyóirat minden kedves olvasóját. A kéknek éppen (így tél derekán) nem nevezhető Dunán az aknamentesítő hajókon a katonai szervezet hadihajós alosztályának állományából *Hocza István főtörzsrőrmester* (2. aknamentesítő hajó, főaknász altiszt); *Kaló Lajos főtörzsrőrmester* (speciális folyami tűzszerészszakasz, rajparancsnok); *Jaczenkó Zsolt törzsrőrmester* (fenntartóraj, rajparancsnok-helyettes) és *Tarlós Vince őrmester* (speciális folya-

mi tűzszerészszakasz, rajparancsnok), míg a „kis motoroson” *Schmidt Péter őrmester* (speciális folyami tűzszerészszakasz, kormányos) és *Válé Csaba őrmester* (3. aknamentesítő hajó, gépész) láthatók.

Néhány mondat lelkes katonatársaink technikai eszközeiről. A nagy hajó Nestin-25 típusú AM (aknamentesítő) hajó. Jelenleg 3 db van rendszeresítve a Magyar Honvédségben, a hadihajós alosztály kötelességében – Dunaújváros, Duna-földvár és Óbuda névvel. Az aknamentesítő hajók fő feladata a vízi és vízparti műszaki tevékenységek végzése, úgymint folyamatok és vízi aknazárak felszámolása-telepítése, saját csapatok vízen történő manővereinek biztosítása, bűvár- és tűzszerész-tevékenységek támogatása. A kis motorosról elmondható: a képen jégtörő ékkel van szerelve a BMK-130M típusú vontató

motorcsónak. A hadihajós alosztály jelenleg 2 db ilyen motorcsónakkal rendelkezik, amelyeket jégtörésre, illetve a PMP-típusú ponton komplementek mozgatására használnak.

A bal első kép az MH BHK ellenerőszázad túlélőkiképzésén készült. A század a kétnapos kiképzés alatt menetgyakorlatot és hegyi lövészetet hajtott végre a központi gyakorlótéren, ahol a túlélési módszerek elsajátítása részeként az éjszakát is töltötték. A kép előtérben *Köcski Kornél törzsrőrmester*, az ellenerőszázad rajparancsnok-helyettese látható. A jobb alsó kép az ország házában, a Parlamentben készült, ahol a fotós a Szent Korona őrzési helye körül *Barta Sándor őrmestert*, *Balog Attila sz. őrmestert*, *Kiss Lajos törzsrőrmestert*, *Fucskó Richárd István sz. törzsrőrmestert* örökítette meg.

Dr. Murinkó Attila alezredes

A VALÓRA VÁLT ÁLOM

A BioTech USA zászlaja alatt a budapesti Papp László Sportaréna-ban rendezték meg 2014. szeptember 21-én a FitBalance Nemzetközi Testépítő és Fitness Kupát. A verseny keretein belül figyelmet kapott a Mr. Uniformis kategória, melynek célja a sportág egyenruhások körében való népszerűsítése. A rendezvényen részt vett Jentetics Róbert főtörzsőrmester, aki a Mr. Uniformis nemzetközi kupán Men's Physique kategóriában első helyezést ért el, továbbá a nyílt nemzetközi man physique kupán egy ezüstéremmel gazdagodott.

Utazzunk kicsit vissza az időben, és tekintsünk vissza a főtörzsőrmester életpályájára, hogyan is alakult ki érdeklődése e sportág iránt. Jentetics Róbert 1998 óta hivatásos katona; már sok átszervezés van a háta mögött, de valami soha nem változott: a sport iránti szeretet és alázat. Több mint két évtizeddel ezelőtt látogatta meg először a laktanyában kialakított edzőtermet.

– Pontosan 22 éve vitt le édesapám először az edzőterembe, és már akkor tudtam, hogy én ezt szeretném csinálni; minden vágyam az volt, hogy a sport az életem részévé váljon. Természetesen nagy hatással voltak rám az akkori nagy bajnokok eredményei, és sokszor lapoztam fel azokat a forrásokot, amikből megtudtam, hogy e sportág művelése nemcsak az edzésből áll, hanem van egy ennél fontosabb része is: az étkezés. Számomra a legnagyobb motiváció abban az időben, mint sokak számára is, gondolom, Arnold Schwarzenegger munkássága volt, aki hihetetlen formára és eredményekre volt képes. Természetesen ebben az időben még nem tudtam, mi az a versenyzés és az ezzel járó boldogság, no meg szenvedés.

Jentetics Róbert főtörzsőrmester 2010-óta a Székesfehérváron települt NATO 3. Híradó Zászlóalj DCM-E századánál szolgál mint a műholdas kapcsolati raj rajparancsnoka. Öt alkalommal mérette meg magát missziós területen, de ott is, amint véget értek a beillesztő foglalkozások, az első útja az edzőterembe vezetett. Az első misszió Irakban volt, 2004-ben, majd három alkalommal szolgált Afganisztán-

ban; legutóbb, ez év januárjában Koszovóból jött haza.

– Sok bírálatot kaptam amiatt, hogy a sport az életem részévé vált. Sokan úgy gondolták és gondolják ma is, hogy mindent és mindenkit az edzés mögé szorítok, és képes vagyok bármire azért, hogy elmehessek a terembe és elvégezzem azt a munkát, amit arra a napra terveztem be. Azt gondolom, hogy időnként volt alapja e véleménynek, de számos olyan eset is előfordult, amikor nem lett volna ok a bírálatra, mégis megkaptam. Az évek során megfigyeltem, hogy a legtöbb negatív dolgot olyan emberektől kaptam, akik nem szerettek sportolni; ahelyett, hogy mozogtak volna naponta egy órát, inkább filmet néztek, vagy a számítógép előtt töltötték az időt – és persze bíráltak. Ezek a vélemények nem hátráltattak, mert mindig erős volt bennem az akarat, céljaim elérése érdekében mindent megtettem a saját lehetőségeimen belül, és természetesen a

szolgálat követelményeinek figyelembevételével. Tedd a dolgod! Én is azt teszem!

Az altiszt számára a 2014-es esztendő jelentette az igazi áttörést a sportágban.

– Koszovóban egy teljesen új edzéstervet alakítottam ki, valamint egy olyan étrendet, aminek segítségével öt kilogrammot fogytam, és megjelentek végre a hasamon a „kockák” – emlékszik vissza Róbert. – Ekkor döntöttem úgy, hogy ezt a vonalat követem, és vállalom a sok lemondást és diétát, ami nélkül lehetetlen lett volna tartani ezt a formát. Amikor hazajöttem, mindenkitől csak pozitív kritikát kaptam, és sokan kérdezték, hogy versenyre készülök-e. Azt válaszoltam, hogy belátható időn belül nem indulok versenyen, csak azért váltottam, mert ez most jobban tetszik, mint a tömeges izomzat. Majd mikor már a teremben az edzőtársak azzal álltak elő, hogy ez a forma simán megállná a helyét egy versenyen is, elgondolkodtam, mi lenne, ha valóban felkészülnék egy versenyre, és végre kipróbálnám magam egy olyan sportágban, amit már régóta csinállok és már életstílussá vált. Eldöntöttem, hogy igen, megpróbálom a versenyzést; nem féltem a kudarctól, hiszen a bajnok nem azért bajnok, mert mindig nyer, hanem azért, mert ha padlóra is kerül, tudja, hogyan álljon fel és hogy maradjon talpon. Ő a bajnok!

A Mr. Uniformis nemzetközi kupa győztese Jentetics Róbert főtörzsőrmester

Az altiszt ez év végén szeretné megvédeni bajnoki címét

Jentetics Róbert egy olyan kategóriában indult 2014. július 26-án, ami Magyarországon 2012 óta ismert, a Men's Physique-ben. Azt kell tudni erről a kategóriáról, hogy a versenyzők térdnadrágban, legtöbb esetben fürdőnadrágban lépnek színpadra. A Men's Physique-versenyzőknek atlétikusnak, arányosnak, megnyerőnek kell lennie. A bírók pontozzák a hajzatot, bőrt, izomzatot, és nem lehet a versenyző túl izmos és túl vékony sem. A „Beach Boy” kategóriában a férfias sportolókat díjazták. Szóval nagyon összetett sportágról van szó.

– Az első versenyem a BioTech USA nemzetközi Men's Physique versenye volt július 26-án Siófokon, ahol a 178 centiméteres magasságkategóriában indultam, ami számomra nem volt előnyös, hiszen

csak 165 centiméter vagyok. Semmilyen színpadi tapasztalatom nem volt, és az internetről tanultam meg azokat a kötelező fordulatokat, amiket be kellett mutatni a bírónak. Szóval elég „kispályásnak” számítottam. Ennek ellenére próbáltam kihozni magamból a legtöbbet, hiszen itt, azt hiszem, mindent el lehet dönteni, vagy mindent el lehet szűrni; a versenyen csak az számít, hogy azt a sok munkát, amit beletettél ebbe az egészbe, hogyan tudod előadni és megmutatni. Csak ez számít! A versenyen nyolcadik helyezést értem el, ami vegyes érzelmekkel töltött el. Nem sokáig tétlenkedtem. Megtudtam, hogy egy hét múlva megrendezik ugyancsak Siófokon a Scitec Nutrition Muscle Beach Men's Physique kupát. Összeszedtem magam és másodszor is végigcsináltam a „pokol hetét”, ami nemcsak a diéta betartásával, hanem folyadékelhagyással is járt. A versenyt augusztus másodikán bonyolították le, ahol már kedvezőbb magasságkategóriában – a 174 centiméteres versenyzők között – indulhattam. Ötödik helyezéssel közelebb kerültem ahhoz az álomhoz, amit már régóta szerettem volna. Közelebb a dobogó valamelyik fokához. A két verseny nagyon megviselte a szervezetem, és úgy döntöttem, hogy abbahagyom a versenyzést, hiszen már 37 éves vagyok. Úgy gondoltam, hogy már nem tudok lépést tartani azokkal a huszoneves fiatalokkal, akikkel együtt a színpadon álltam.

Nem tartott sokáig a szünet, mert észrevettem egy felhívást, ami nagyon megfogott: nemzetközi body building és fitness kupát rendeztek Budapesten, és ezen belül létezett egy Mr. Uniformis kategória, amit úgy éreztem, nem hagyhatok ki. Megkezdtem a felkészülést, és

2014. szeptember 11-én végre valóra vált egy álom. Megnyertem a BioTech USA Nemzetközi Testépítő és Fitness Kupa Men's Physique Mr. Uniformis kategóriáját! Katonaként és altisztként nem is kívánhatnék többet ebben a sportban. Végre a dobogóra állhattam és büszkén képviselhettem a Magyar Honvédséget, valamint a DCM-századot, hiszen egyedül voltam katona a versenyen. Azt hiszem, soha nem felejtém el ezt a pillanatot. Miért teszem mindezt? Szeretném motiválni a katonákat, hogy soha nem késő elkezdni a sportot és akár felkészülni egy versenyre, legyen az bármelyik sportág. Azt hiszem, mindenkinek van egy órája arra, hogy foglalkozzon a testével és az egészségével, csak mindig találunk valamilyen kifogást, ha nem akarjuk csinálni. Félre a kifogásokkal! Kovácsolj fegyvert a testedből és próbálj meg minél egészségesebben élni, mert minden sziklában ott van a kőszobor, csak le kell faragni a felesleget!

Jentetics Róbert főtörzsőrmester egy újabb misszióba készül Afganisztánba, de nem hagyja abba a versenyzést, mert ha sikerül, ez év végén meg szeretné védeni a Mr. Uniformis címet. Emellett még rengeteg feladat vár rá a DCM-századnál, hiszen az első a szolgálat, a hivatás, és szorosan ezek mögött természetesen a testépítés és a fitness szerepel. Reméljük, a következő megmérettetésen is sikerül neki a dobogón végezni, munkájához és sportkarrierjéhez sok-sok erőt és egészséget kívánunk!

– A végén engedje meg az olvasó, hogy megköszönjem mindazt a támogatást és nagyon sok segítséget, ami nélkül nem állhattam volna fel a dobogó legfelső fokára. Szeretném megköszönni feleségemnek, Jenteticsné Bánhegyi Editnek, hogy elviselt a nehéz pillanatokban is és mindvégig mellettem állt. Köszönöm Kozma Zoltán testépítő világbajnoknak (Kozma Gym, Siófok), aki támogatót és ellátott fontos tanácsokkal az edzéssel és az étkezéssel kapcsolatban, valamint Náray Istvánnak, aki sokat segített és edzett velem.

A. F.

Itt aratta László élete eddigi legnagyobb sportsikerét

TÖRTÉNELMI VISSZATEKINTÉS

A háború folytatódik (A katonák egyéni felszerelése)

Alumíniumkulacs

A Monarchia hadseregében lezajlott modernizációs program keretében 1908-ban rendszeresítették a korszerű alumíniumkulacsot.

Vasbádóg kulacs és kulacspohár

A stratégiai fémnek minősülő alumínium beszerezhetlensége miatt 1915-től a régi (1888M) kulacstípust újra gyártani kezdték, zománcozott vasbádógból. Bár a zománcozott vasbádóg hadi használatra nem igazán alkalmas (túlontúl sérülékeny), olcsósága és könnyű gyárthatósága folytán a vasbádóg kulacsot (és evőcsészét) százezerszám gyártották 1915–18 között. A kulacshoz készített pohár a „tábori luxust” szolgálta.

1869M evőcsésze

A hagyományos, kerek típusú evőcsészét még az I. világháborúban is használták, jóllehet 1912-től egy modernebb, szögletes típus váltotta (az „összehasonlító” képen mellé téve a jelenleg még rendszerben lévő 1950 M evőcsésze, az 1975 M kulacs és az 1964-től bevezetett evőeszközkészlet, közkeletű nevén „kanálgép”).

1917M gázálarc

Német mintára vezették be 1917-ben.

Gyalogsági ásó

Az új típusú (lövészárok-) háború egyik legjellegzetesebb felszerelési cikke a „kis ásó”, melyet személyi műszaki felszerelésként osztottak ki.

Drótvágó olló

Ugyancsak a lövészárók-háború jellegzetes kelléke a drótakadályok átvágására szolgáló szerszám, melyet háromféle méret nagyságban rendszeresítettek a Monarchia hadseregében.

Zseblámpa

Főképp tiszték, altiszték használták jelzőlámpaként, illetve világitásra. A sokféle típus közül a képen egy olyat láthatunk, melyre már eleve egy „fénytakaró” lemezt szerelt a gyártó, hogy a lövészárókban az ellenség ne vegye észre a lámpa felvillanását.

1915M rohamsisak

Saját fejlesztések mellett a Monarchia Németországból szerezte be a német 1916M rohamsisakokat hadserege számára. 1917-től a hazai fejlesztési kísérleteket leállították, és a gyárak átálltak a német típusú sisakok gyártására. A német mintájú rohamsisakhoz gyártott 15M homlokpáncél védelmet biztosított a gyalogsági lövedékek ellen. Nagy súlya miatt azonban állandó használatra nem volt alkalmas, többnyire felállított örök és géppuskakezelők viselték.

(A szöveghez tartozó további képek a 24. oldalon láthatók.)

Szöveg és kép: dr. Murinkó Attila

Hermann Ernő: Hadifogolynapló 1914–1918

1915. február 3.: |Éjjel ismét a köhögés kínoz, egészen elkésérít ez a komisz nyavalya. A Telegramm magyar kiadásában is megjelenik, s ebben ma egy hírt olvasunk szomorú szívvel, mely minden előbbi jó hírrel nagyon ellentétben áll, eszerint a muszkák Vereckénél vannak. Tiszta, csillagos éjszaka. A Göncöl kis lámpásai hideg fénnel pislognak felém, hunyorognak, lobognak, éppen úgy, mint ott-hon, s ha a tekintetem feléjük repül, pillanatra elfeledem, hogy az édes haza valahol a Földgolyóbis másik oldalán van.

Február 4.: |Szigorítják a táborban való járás-kelest. A tiszték sárga karszalagot kapnak, s anélkül tilos kimenniük, 7 után szintén tilos elhagyni a barakkot... A szomszédos szobában nagy esemény a sógorok között, hogy egyik ott lakó medikusnak hazulról 500 rubelje érkezett. Óriási összeg a mi szemünkben.

Február 5.: |Valaki azzal a hírrel jön, hogy az orvosok és a medicinerek még ebben a hónapban haza fognak menni. Klein Sanyinak örömmel gratulálunk, de persze nem könnyen tud ő sem hinni az ilyen hirtelen jó híreknek...

Február 6.: |Margit húgomnak adok fel levelet. Ma egész tavaszias az idő, az ég gyönyörű kék és kellemes enyhe, verőfényes napunk van. Napok óta kecskehúst eszünk, kezdünk már mekegni. Valami külön íze van, lehet, hogy nem is kecske...

Február 7.: |Vasárnap. Ünnepi borotválkozás az egész vonalon. Van egy kincsem, a hazai Gilettem, mely megengedi, hogy ezt a műveletet az otthoni tőkéllyel hajtsam végre. Félttem is a pengéimet, ha elromlanak, vége a tudománynak... Mára generális látogatás van beigérve, de elmarad. A bankból az a hír jön, hogy ezentúl a pénzküldés Románián át nem lehetséges, mert az oláhok ellenünk üzentek hadat. Lehangelő hír, sokat latolgatjuk következményeit, már amennyire innen, nagyon messziről képet tudunk alkotni a következményekről. Még jobban el vagyunk vágva az otthontól, mint eddig. Keserves kilátások...

(Szemelvények a Zrínyi Kiadónál 2014-ben megjelent kötetből.)

HUMOR

– Őrnagy úr, képzelje, ma majdnem nem jöttem be, mert reggel elaludtam!

– Miért, maga otthon is szokott aludni?

*

Egyik reggel a századparancsnok a kantin mellett meglátja az egyik őrmesterét, amint épp egy tizedes hölgyet ölel át. Felháborodva rákiált:

– Takács, hát ezért fizeti magát a parancsnok úr?

– Nem, uram – feleli az őrmester –, ezt ingyen teszem.

*

A lőtéren az ezredes már 10 perce csak csipőre tett kézzel vizsgálja a környéket.

– Ezredes úr, mit keres? – kérdezi tőle az egyik szakaszparancsnok.

– Egy fél méter átmérőjű és kb. fél méter magas vasdarabot – feleli az ezredes.

Erre 25 katona kezdi el keresni. Fél órát keresgélnek, mire az ezredes megszólal:

– Na, mindegy! Hagyjátok fiúk, majd leülök erre a gerendára...

*

+20 °C: A görög katonák felveszik a pulóverüket.

+15°C: Az albánok bekapcsolják a fűtést.

+10°C: Az amerikai katonák reszketnek a hidegtől. A kanadaiak a fegyverraktárak között uborkát ültetnek.

+5°C: Leheletünk már látszik. Az olasz terepjárók felmondják a szolgálatot.

0°C: Amerikában megfagy a víz. Kanadában a víz sűrűbb lesz.

–5°C: A francia terepjárók felmondják a szolgálatot.

–15°C: Az őrkutyák ragaszkodnak hozzá, hogy veled aludjanak az ágyban. A norvég katonák előveszik a pulóverüket.

–18°C: Oslóban bekapcsolják a fűtést. A kanadaiak a szezon végén utoljára szemléznek kabát nélkül.

–20°C: Az amerikai terepjárók nem indulnak el.

–25°C: A német terepjárókat nem lehet indítani. A görögök nem adnak életjelet.

–30°C: Az őrkutya az órbundában alszik.

–35°C: Túl hideg van ahhoz, hogy gondolkozz. A lett terepjárókat nem lehet elindítani.

–40°C: A svéd terepjárók felmondják a szolgálatot.

–42°C: Európában már nem működik a közlekedés. A kanadaiak az utcán fagyiznak.

–45°C: Vannak még görögök?

–50°C: A szempillák megfagynak két pillantás között. Alaszkában a barakkok kis ablakát fürdéskor bezárják.

–60°C: A jegesmedvék délebbre vonulnak.

–70°C: A pokol is befagyott.

–73°C: A finnek menekítik a Mikulást Lappföldről. Kanadában előveszik a füles sapkákat.

–80°C: A kanadaiak nem veszik le a kesztyűjüket még a whisky pohárba öntésekor sem.

–114°C: Az alkohol megfagy. A kanadaiak kezdenek morcossá válni...

*Összeállította:
Berek Zsolt
törzsszászlós*

LALI A SEREGBEN

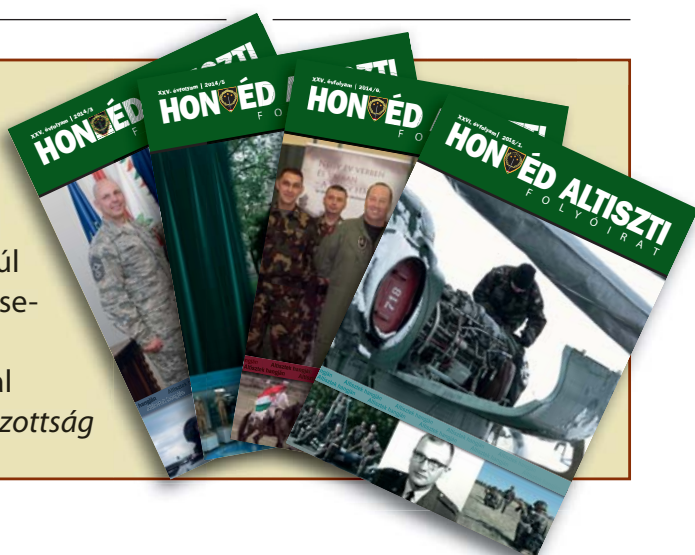
Egyed Zoltán szakaszvezető rajza

Légy a munkatársunk!

Úgy érzed, hogy van mondanivalód? Úgy gondold, hogy történeteddel tovább színesíthetnéd a folyóiratot? Várjuk írásodat, amiért a dicsőségen túl némi honorárium is jár... Ha felkeltettük érdeklődésedet, keress minket!

Ide várjuk az írásokat: IstvanZsolt.Tigyi@hunmil.local

A szerkesztőbizottság

TÖRTÉNELMI VISSZATEKINTÉS

A háború folytatódik (a katonák egyéni felszerelése)

Alumíniumkulacs, vasbádoggulacs és kulacspohár, 1869M evőcsésze

1917M gázálc, gyalogsági ásó, drótvágó olló, zseblámpa

A képeket magyarázó szöveg a 22. oldalon olvasható. A felvételeket dr. Murinkó Attila alezredes készítette, együttműködve a HM HIM szakértőjével, dr. Bacsoni Tamás őrnaggyal.